

гы запечаталъ съ свой си печать. Крумъ ф) като не ся виждалъ каджренъ да ся удари съ Никыфора, еще и подиръ туй събытіе проводилъ до него новы посланници, за да го увѣрятъ че е готовъ да приеме всяко съгласіе, стига да излѣзе отъ земѣтъ му; но за злѣ честь ни тозъ пѣтъ не ся послуша.

Тогази Крумъ като дохожда до отчаяніе, рѣшилъ да съсипи Никыфора съ всичкѣтъ му войскѣ или да погыне той съсъ всичкыйтъ си народъ. Гърцитѣ имали военныйтъ си станъ на открыто поле, обыколено отъ непристъпны планины. Крумъ испрѣпрѣчилъ съ много и голѣмы дръвѣе всяко устіе и всякой исходъ. Българитѣ работили съ таквѣзи ревность, щото въ разстояніе на два дни и двѣ ноци Гърцитѣ ся намѣрили заградены съ непрѣлъзваны оградения. Никыфоръ като осѣща внезапно опасностьтъ въ коѣто ся намѣрвалъ, дошелъ въ тежко недоумѣніе х) и окопанъ на бързо рѣшилъ да чака нападеніе то на неприятелѣтъ.

На 25 Юлія Българитѣ, като запалили окопытѣ които ограждахъ военныйтъ станъ на императора, нападатъ нечаянно на него, разстроены еще отъ преднійтъ день. Никыфоръ съ малкото около него войници билъ ся юнашкы, въ тъмнинытъ на дълбокъ ноцъ, освѣтляванъ злокобно само отъ горящытъ клады и пѣневе на дръвѣята. Но най-послѣ, слѣдъ юнашко въспротивленіе, принудилъ ся да сведе вратъ подъ ножьтъ на противницытъ; а съ него заедно падналъ почти всичкый дворецъ цариградскый, сирѣчь патрициѣ, го-снода, министри, воеводы и безброино множество чиновници. Крумъ като отсича главѣтъ на императора, окача

мыслимъ че тая битва е станѣла въ устіата или клисуритѣ татѣкъ нѣйдѣ около Търново, отъ дѣто не е далечъ малый Никополь, (днесъ *Никюпъ*, три часа отстоящъ отъ Търново) или въ устіето на Осъмъ при днешното село Сломеръ (не Славомира ли?), което отстои шесть часа отъ придунавскый Никополь.

ф) Въ нѣкои пѣсни, не толкозь стары, има спазено Женското собствено име Грумка, което дава свидѣтельство какъ трѣба да са пише и признася името на този славенъ Българскый царь.

х) Като обыкамыъ положеніето си, казва Теофанъ, и търсилъ отъ нѣйдѣ да излѣзе, той казувалъ: «птици да смы та тѣй да можемъ да излѣземъ отъ тука.»